

SUFOI Årsrapport 2018

Januar 2018

Kære støttemedlem/æresmedlem

SUFOI har hermed fornøjelsen af at sende dig *SUFOI Årsrapport 2018*. Indholdet repræsenterer et lille udpluk af de mange artikler og notitser, som er blevet bragt i de 22 UFO-Mails, der er udsendt i det forgangne år.

Hvert år analyseres mange fotosager af Ole Henningsen. Igennem årene er det blevet til mere end 1.000 sager. Mange af dem ligner hinanden og viser reflekser (se forsidefotoet), kondensstriber oplyst af Solen, små varmluftballoner og andre kendte fænomener. Nu får observatører/fotografer muligheden for selv at identificere det sete/fotograferede, idet der på ufo.dk er oprettet menupunktet [Himlens fænomener m.v.](#) med eksempler på, hvordan tilsyneladende mystiske fænomener kan have naturlige forklaringer.

2017 var et jubilæumsår, hvilket vi markerede med bogudgivelsen *UFO'er – Myter og viden* den 12. oktober. Bogen er blevet godt modtaget af pressen (se artiklen "Ny ufo-bog får fin omtale" på side 8), sælger fint og har fået rigtig pæne ord med på vejen, bl.a. i UFO-Sveriges tidsskrift UFO-Aktuellt, på CENAP's [hjemmeside](#) samt i lektørdtalelsen fra Dansk BiblioteksCenter: "Spændende og flot bog ... Bogen udstråler, at forfatterne har stort engagement og passion for mange af de myter og historier som omgiver UFO'er, og den virker samtidig både saglig og velresearchet. Bogen er velskrevet og layoutet er lækkert udført. De mange flotte fotografier og illustrationer fuldender værket ..."

På selve 60 års-jubilæumsdagen den 17. december udsendte vi pressemeddelelsen, hvis indhold kan læses i artiklen "Der var engang ..." side 3. Året sluttede med hektisk aktivitet pga. en artikel i New York Times den 16. december om offentliggørelsen af Pentagons hemmelige ufoundersøgelsesprogram. Det gav anledning til deltagelse i adskillige tv-udsendelser, hvilket fremgår af artiklen "Da en søvnløs søndag blev startskuddet på en hektisk medieuge..." på side 5.

På foreningens vegne siger jeg dig tusind tak for din støtte i 2017 og håber, at du også i 2018 finder vores arbejde værd at støtte.

Kim Møller Hansen, formand for SUFOI

SUFOI Årsrapport 2018 udgives af Skandinavisk UFO Information, Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted én gang om året, og et farveprint sendes gratis til foreningens æresmedlemmer og til støttekredsen. Desuden kan årsrapporten læses som pdf-fil på ufo.dk. Denne udgave er redigeret af Kim Møller Hansen, e-mail gukmh@Gyldendal.dk. Redigeringen er afsluttet den 1. januar 2018, og rapporten er trykt hos [MicroForma](#), Odense.

Forsiden: Billedet er taget den 8. november 2017 kl. 13:12 fra et højhus i Randers ned over stationsarealet og Gudenåløbet. Den lille blå aftegning i midten er en refleks i kameraets objektiv forårsaget af det kraftige lys fra Solen.

Kopiering fra *SUFOI Årsrapport 2018* må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelige kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den pågældende forfatter. © 2018 SUFOI og de respektive forfattere.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) – Eilekiersvej 14 – 4100 Ringsted – info@sufoidk

[Tilmelding til gratis nyhedsbrev](#)

[Seneste observationsberetninger](#)

Der var engang ...

Mennesket har til alle tider oplevet mystiske fænomener på himlen. I sidste halvdel af 1940'erne og i begyndelsen af 1950'erne gav Den Kolde Krig og det kulturelle klima de mystiske himmelfænomener en konkret form som flyvende tallerkener, og senere ufoer fortolket som besøg udefra.

Af Kim Møller Hansen

I dette klima præget af angsten for en altødelæggende atomkrig mellem stormagterne og håbet om, at "rumbrødre" udefra ville besøge Jorden og redde os fra udslettelse, blev foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFUI) dannet den 17. december 1957.

Formålet var enkelt i 1957. SUFUI ville dengang indsamle så mange ufor rapporter som muligt og dermed overbevise videnskaben og politikerne om, at Jorden fik besøg udefra, og at de besøgende kunne hjælpe os med at redde verden.

I dag – 60 år senere – eksisterer SUFUI stadig, og mennesker oplever fortsat uforklarlige ting på himlen. Men verden er forandret. SUFUI er i dag også en helt anden forening end for 60 år siden. De mange års erfaringer og erhvervede viden giver os i dag mulighed for at fortolke ufooplevelserne på en ny måde: Intet tyder på, at Jorden får besøg udefra, og der er mange jordnære forklaringer på ufooplevelser.

SUFUI står i dag som forening meget alene med denne tilgang til ufomyten. Rundt omkring i verden findes der mange ufoforeninger, som baserer deres medlemsaktiviteter og udgivelse af tidsskrifter på en tro eller et håb om, at nogle ufooplevelser kunne være tegn på fremmede besøg. For disse foreninger er mængden af ufor rapporter et bevis på besøg, og de har stadig som mål at indsamle så mange rapporter som muligt – ligesom SUFUI ville for 60 år siden. Foreningerne virker ikke interesserede i at efterforske rapporterne i dybden, måske fordi de så kan risikere at opdage, at der findes sandsynlige forklaringer på selv det, der ser mest mystisk ud. Foreningernes eksistensgrundlag (medlemsinteresse og indkomst ved salg af medlemsblad) ville i så fald smuldre. SUFUI's erfaring er, at denne tilgang til menneskets fortolkning af himmelfænomener ikke gør os klogere på os selv og vores omverden, men blot bevarer status quo og holder ufo-forretningen kørende.

SUFUI går imod strømmen og har i anledning af foreningens 60 års jubilæum udgivet bogen *UFO'er – Myter og viden*, som er den første danske udgivelse, der samler de mange års undersøgelser og giver indblik i den historiske udvikling og vores viden om ufoer.

["UFO'er – Myter og viden"](#) er indbundet i stort format og på 204 sider med 120 illustrationer i s/h og farve.

Vi oplever verden, som vi tror eller ønsker, den er

Mange ufointeresserede har erfaret, at jo flere ufooplevelser de har efterforsket, og jo mere de i det hele taget har beskæftiget sig med ufomyten, jo mere har de fjernet sig fra en tro på besøg udefra. Der er ikke tale om ét mysterium (altså en søgen efter et svar på spørgsmålet "får vi besøg udefra?"), som skal opklares, men tale om udforskning af mange, forskellige fænomener og begivenheder, som kan give

anledning til ufooplevelser. Vi oplever verden, som vi tror eller ønsker, den er, og det afspejles tydeligt i rapportmaterialet.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) har siden oprettelsen for 60 år siden indsamlet og analyseret mere end 15.000 ufooplevelser, og hundredvis af medlemmer har igennem årene investeret tusindvis af timer i deres fritid på at blive klogere på ufomyten. SUFOI føler derfor en forpligtelse til at give offentligheden saglig viden om ufomyten som et alternativ til internettets informationskaos. Dette folkeoplysningsarbejde foregår i dag via hjemmesiden ufo.dk – og senest også gennem udgivelsen af bogen *UFO'er – Myter og viden*.

På ufo.dk kan alle indrapportere deres ufooplevelse og senere læse, om andre har iagttaget noget lignende på samme tid eller sted, og om der muligvis allerede ligger en forklaring på oplevelsen.

Selv om SUFOI's arbejde har ført til konklusionen, at Jorden ikke får besøg udefra, vil foreningen fortsat udforske ufomyten. For det første er vi interesseret i at blive klogere på, hvad ganske almindelige mennesker oplever, og hvorfor vi fortolker himmelfænomener (fly, faldskærmsblus, thailandske balloner, meteoror, brændende rumaffald, planeter, Månen, stjerner m.m.) som besøg udefra. For det andet ønsker vi i foreningen fortsat at analysere, forstå og fortolke ufomytens udvikling.

Således forestiller mange mennesker sig, at en ufooplevelse foregår, men det er meget langt fra virkeligheden. Sandheden er ikke derude, som de siger i X-Files, men meget mere jordnær. Det handler "[UFO'er – Myter og viden](#)" og SUFOI's arbejde om. (Tegning: Dezsö Sternoczky/SUFOI Picture Library)

Da en søvrig søndag blev startskuddet på en hektisk medieuge ...

Søndag den 17. december 2017 så ud til at blive en af de mere stille dage. Dagens opgave bestod i at finpudse pressemeddelelsen ”Der var engang ...”, som skulle markere, at SUFOI netop denne dag kunne markere sit 60 års jubilæum – noget ganske enestående i ufomytens verden. Klokken 11 var pressemeddelelsen udsendt. Kort efter kom mediestormen ...

Af Kim Møller Hansen

Det var nu slet ikke SUFOI’s pressemeddelelse, der denne søndag skabte trafik på nettet, men derimod en historie om, at Pentagon havde afsløret, at man i perioden 2007-2012 havde brugt 22 mio. dollars på det hemmelige ufundersøgelsesprojekt [Advanced Aviation Threat Identification Program](#).

Alle de større danske netmedier bragte Pentagon-historien, som den 16. december 2017 var blevet publiceret af [New York Times](#).

Historien i New York Times var illustreret med to videoklip, der tilsyneladende viste et uidentificeret objekt filmet fra amerikanske kampfly under en øvelse, samt fotos af tre af historiens hovedpersoner:

- Harry Reid (fhv. demokratisk senator fra Nevada, ufoentusiast og manden, der fik ufoprojektet på Pentagons budget)
- Luis Elizondo (efterretningsofficer og ufoprojektets fhv. leder)
- Robert Bigelow (milliardær, stifter af Bigelow Aerospace, mangeårig ven af Harry Reid og overbevist rumskibstilhænger).

Der var ikke meget kød på Pentagon-historien i New York Times, og eftersom dette medie var historiens hovedkilde, var der heller ikke meget nyt og flere detaljer at hente på andre netmedier, kun gentagelser og afskrivning fra hinanden.

Ved middagstid blev jeg kontaktet af TV2 NEWS, som gerne ville have SUFOI’s kommentarer til Pentagon-historien. Klokken 15:17 den 17. december 2017 blev Pentagon-historien således første gang præsenteret og kommenteret på dansk tv.

Kim Møller Hansen, formand for Skandinavisk UFO Information (SUFOI), på TV2 NEWS sammen med studievært Gertrud Højlund søndag den 17. december 2017.

(Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/TV2 NEWS)

Omtale af TV2 NEWS-indslaget den 17.12.17 på Facebook i [Debatforum i relation til SUFOI](#).

(Foto: Ole Henningsen/SUFOI Picture Library)

Historien i New York Times den 16. december var kun forretten. I de følgende dage blev der offentliggjort flere nyhedslunser på avisens site, hvilket bevarede nyhedsinteressen verden rundt. Det betød, at SUFOI tirsdag den 19. december skulle kommentere sagen på hhv. NEWS & Co kl. 17 og en time senere på nyhedsmagasinet DR2 Dagen – og torsdag den 21. december kl. 7:10 på TV2's Go'Morgen Danmark. Samme dag fulgte TV2 Nyhederne op med artiklen [Dansk ekspert sår tvivl om mulige UFO-optagelser](#).

Hvad handler Pentagon-historien egentlig om?

SUFOI researcher i øjeblikket Pentagon-historien og går bag om de sensationsprægede overskrifter og korte filmklip. Resultatet bringer vi i en kommende UFO-Mail i 2018. Vi kan allerede nu afsløre, at det er en historie, som rummer mange facetter, bl.a. rumskibstro, spin, vennetjenester, korrupsionsspekulationer, skjulte dagsordener og varm luft.

Studieværterne Steen Nørskov og Camilla Thorning på DR2's nyhedsmagasin DR2 Dagen sammen med Kim Møller Hansen ([SUFOI](#)) og th. Philip Chr. Ulrich (udenrigsredaktør på [kongressen.com](#)). Foruden Pentagon-sagen blev der under det næsten 15 minutter lange nyhedsindslag også tid til at drøfte [Area 51](#) samt udviklingen af spionflyet U-2 og andre projekter på den sagnomspundne og øde militærbase i Nevada (Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/DR2 Dagen)

Studievært David Guldager (th.) sammen med fra venstre Kim Møller Hansen (SUFOI's formand) og Toke Havnstrup (SUFOI's næstformand) på Go'Morgen Danmark torsdag den 21. december 2017 for at kommentere de to jagerpiloters videooptagelser ifm. Pentagon-sagen. Toke fortalte bl.a., at det er en udbredt misforståelse, at ufor rapporter fra piloter, militærpersoner, betjente, astronomer m.fl. skulle være de mest værdifulde. Ufomytens historie dokumenterer, at alle mennesker kan fejlfortolke himmelfænomener, uanset uddannelse og status. I udsendelsen blev der også vist klip af [en film](#) fra marts 2004 optaget med infrarødt-kameraudstyr på et mexicansk kystbevogtningsfly. Som Kim Møller Hansen forklarede på tv, ser filmoptagelsen tilsyneladende mystisk ud og fik derfor også stor mediedækning i 2004. De ti lysende objekter på filmoptagelsen ser ud til at flyve i formation og bevæge sig gennem skydækket. Efterfølgende undersøgelser af filmen og flyets bevægelsesmønster afslørede imidlertid, at objekterne stod stille, men så ud til at bevæge sig pga. flyets kursændringer. De mystiske lys var brændende naturgas på olieborerplatforme i Den Mexicanske Golf.

(Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/TV2 Go'Morgen Danmark)

Ny ufo-bog får fin omtale

UFO'er – Myter og viden har siden udgivelsen den 12. oktober 2017 fået fin omtale i medierne, og salget er kommet godt fra start.

SUFOI's Toke Haunstrup (tv.) og Ole Henningsen kunne den 15. oktober 2017 i Go'Morgen Danmark fortælle om nogle spektakulære ufooplevelser i SUFOI's jubilæumsbog "[UFO'er – Myter og viden](#)", som studievært Steen Langeberg (th.) står med. Har man abonnement på TV2 Play, kan indslaget ses [her](#).

(Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/TV2 Go'Morgen Danmark)

Toke Haunstrup er ansvarlig for alle undersøgelser af de ufooplevelser, som SUFOI modtager via [ufo.dk](#). Toke kunne i Go'Morgen Danmark bl.a. fortælle, at det er meget almindeligt, at to indbyrdes uafhængige hændelser kobles sammen og derved skaber en mystisk oplevelse – eller at noget så almindeligt som et fjernt astronomisk objekt, fx Månen, under særlige omstændigheder kan forekomme gådefuld og endda se ud til at forfølge det skræmte vidne.

(Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/TV2 Go'Morgen Danmark)

Ole Henningsen har været en del af SUFOI's ledelse siden 1959 og er Danmarks førende ekspert inden for analyser af formodede ufofotos. Ole fortalte i Go'Morgen Danmark bl.a. om Evald Hansen Maarups nærobservation og billeder fra 1970 og viste klip fra en endnu opklaret videooptagelse fra Fyn i 1996. Begge sager er behandlet i "[UFO'er – Myter og viden](#)".

(Foto: Michael Jeppesen/SUFOI Picture Library/TV2 Go'Morgen Danmark)

Anden omtale af UFO'er – Myter og viden:

- www.dr.dk/nyheder/regionale/sjaelland/75-aarige-ole-er-vild-med-ufocer-i-dag-kan-de-fleste-forklares
- <https://p4-r5-01081.page4.com/blog/2017/11/17/8971-ufo-forschung-sufoi-vero/>

Tre bøger du ikke må overse

Man skal holde tungen lige i munden for at følge med i, hvad der udgives af bøger om ufomyten, og ikke mindst hvilke af dem det er værd at bruge tid på. Selv om jeg bilder mig ind, at jeg har nogenlunde styr på, hvad der udkommer af læseværdigt, har jeg alligevel i 16 år oversat en bogperle, som jeg ville ønske, at jeg havde læst for længe siden, men bedre sent end aldrig.

Af Kim Møller Hansen

Nogle gange kan noter og referencer i bøger være mere interessante, end den aktuelle bog som helhed. Jeg husker i hvert fald ikke den pågældende titel, men der blev tit i noterne henvist til en bogudgivelse fra 2000, nemlig *Before and After Roswell – The Flying Saucer in America 1947-1999* af David A. Clary.

Before and After Roswell er en selvudgivelse. Efter lidt søgen lykkedes det at finde bogen på Xlibris Corporation. Bogen blev hurtigere leveret, end Postnord kan nå at proklamere endnu en portoforhøjelse, og min glæde blev stor.

Det er simpelthen en fremragende bog. Bogens forfatter, David A. Clary, er historieuddannet og har undervist i historie på Eastern New Mexico University-Roswell og engelsk ved New Mexico Military Institute og er forfatter til mange historiefaglige titler. Forfatterens baggrund fornægter sig ikke. *Before and After Roswell* er en velskrevet og letlæst gennemgang af ufomytens udvikling i USA med omfattende og nyttige noter og bibliografi.

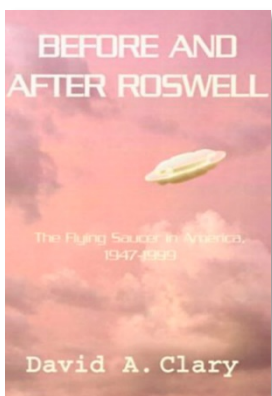
Before and After Roswell består af to dele. Første del handler om tiden fra 1947 og frem til 1980, hvor Roswell-myten blev opfundet af forfattere med et afslappet forhold til fakta. Anden del beskriver ufomytens udvikling, efter at opfindelsen af Roswell-myten i 1980 med udgivelsen af bogen *The Roswell Incident* af Charles Berlitz og Bill Moore ødelagde det sjove og underholdende ved ufoerne og erstattede drømmene og det fascinerende ved de flyvende tallerkener med paranoia og sammensværgelsesteorier.

David A. Clary behandler alle de emner og begreber, som kan sættes i forbindelse med ufomyten, og gør det uden at fortabe sig i detaljer. Han skaber overblik og sammenhæng ved at belyse begivenheder, tendenser og personer ud fra, hvad der ellers skete i samtiden i den pågældende periode, ikke mindst kulturelt bl.a. i spillefilm, tv-serier og dokumentarer om ufoer.

Det eneste sted, hvor Clary virkelig går i detaljer, er i bogens anden del. Her analyserer han bogen *The Roswell Incident* (på dansk: *UFO'et der styrtede – episoden ved Roswell, New Mexico*, ny udgave 1997) og bøger som *Crash at Corona – The U.S. Military Retrieval and Cover-Up of a UFO*, *The Truth About the UFO Crash at Roswell* og ikke mindst den helt forvrøvede *The Day After Roswell*. Han piller effektivt forfatterens "beviser" og argumentation fra hinanden.

David A. Clary konkluderer, at den flyvende tallerken ikke er en genstand, men en ide – og en ide som er levedygtig. Ufomyten eksisterer og lever i bedste velgående!

“... Roswell-hændelsen har aldrig handlet om en flyvende tallerkenen. Det har altid været en konspirationsmyte, som bruger noget, der aldrig er sket i 1947, som sin begyndelse ... ”

David A Clary: “*Before and After Roswell – The Flying Saucer in America 1947-1999*”, 277 sider, paperback, ingen illustrationer, [Xlibris Corporation](#) 2000.

Manden, der gjorde ufoerne stuerene

De fleste ufointeresserede har hørt om astronomen J. Allen Hynek, der i to årtier var videnskabelig konsulent tilknyttet det amerikanske flyvevåbens ufoundersøgelsesprojekter. Læsere af [UFO – Myter og](#)

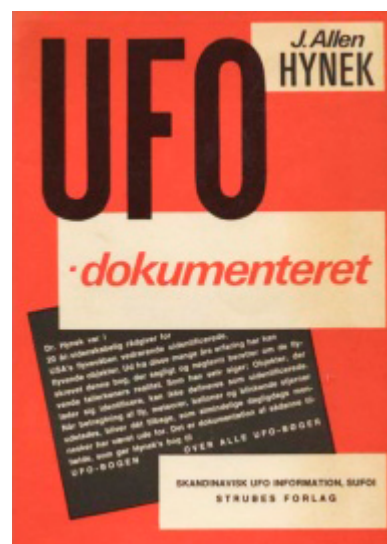
[viden](#), og folk, der har beskæftiget sig med emnet, også før 1980, vil være fortrolige med, hvilke større ufosager (ufoklassikere) Hynek sættes i forbindelse med.

Er der så noget nyt at hente i Mark O'Connells bog *The Close Encounters Man – How One Man Made the World Believe in UFOs*? Helt afgort! Mark O'Connell har – udover hvad vi alle ved om Hynek ud fra hans ufobøger, artikler og medieoptræden – haft adgang til breve og private optegnelser hos tidligere arbejdskolleger, venner og medarbejdere i Center for UFO Studies (CUFOS) samt interviews med blandt andre sønnen Paul. Det giver et godt indblik i privatpersonen Hynek og ikke mindst hans professionelle karriere som underviser og forsker.

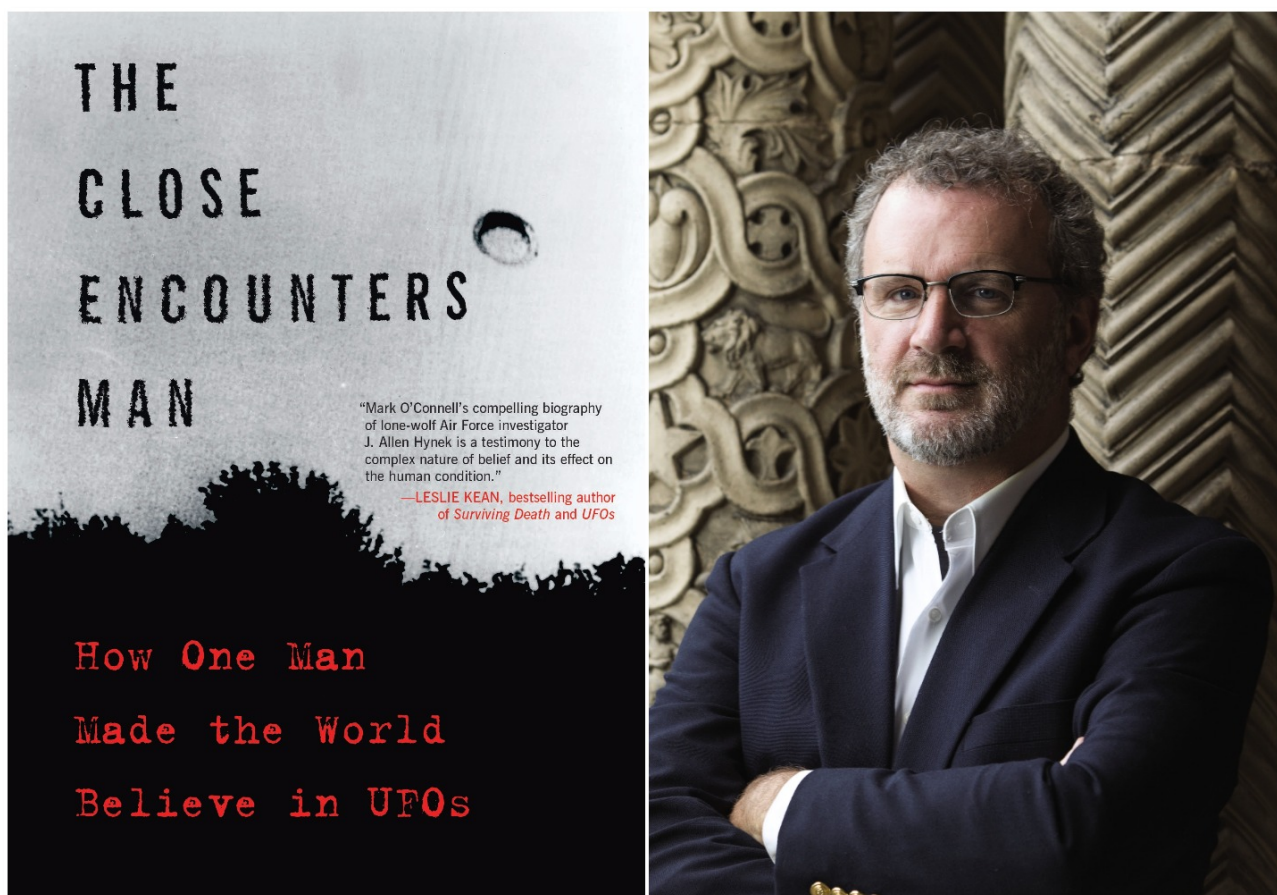
En meget nyttig tidslinje over Hyneks liv og levned sammenfatter fint bogens indhold med nedslag i både Hyneks privatliv, videnskabelige resultater og udgivelser.

Josef Allen Hynek (1910-1986) gør klar til en lang arbejdsnat i observatoriet på Northwestern University. Da Hynek var gået på pension efter en lang karriere som underviser og forsker, var han i 1973 med til at grundlægge ufoorganisationen Center for UFO Studies (CUFOS). (Foto: Herb Comess/Northwestern University)

Bogen *The UFO Experience – A Scientific Inquiry* fra 1972 blev Hyneks store gennembrud som ufologiens førende personlighed. Bogen blev oversat til dansk og udgivet under titlen *UFO – dokumenteret* (252 sider og illustreret) i 1974 af SUFOI i samarbejde med forlaget Strube. Bogen er for længst udsolgt, men kan lånes på biblioteket, og på ufo.dk kan du gratis downloade *UFO-dokumenteret* som [e-bog](#).

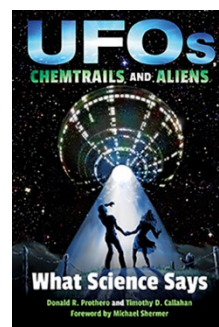

Mark O'Connell: *"The Close Encounters Man – How One Man Made the World Believe in UFOs"*, 404 sider, paperback, illustreret, [Dey Street Books](#) 2017. Bogens forfatter, Mark O'Connell, har bidraget med manuskripter til bl.a. *Star Trek: The Next Generation* og *Star Trek: Deep Space Nine* og har sited [High Strangeness](#).

En videnskabelig tilgang til ufomyten

Rumskibstroende påstår ofte, at folk med en videnskabelig baggrund ikke ønsker at beskæftige sig med ufoer, da de er bange for, at det ville kunne skade deres karriere, eller fordi de pågældende forskere frygter at få forstyrret deres verdensbillede, når "sandheden" går op for dem. Som det ofte er fremgået af artiklerne på ufo.dk og i SUFOI-udgivelser som fx [Projekt UFO](#) og [UFO'er – Myter og viden](#), så har ufomyten ofte været genstand for videnskabelige analyser – og det er meget sjældent, at resultatet har bekræftet rumskibshypotesen eller de mest udbredte konspirationsteorier. Bogen *UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says* er ingen undtagelse.

Donald R. Prothero og Timothy D. Callahan, med forord af Michael Shermer: *"UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says"*, 460 sider, indbundet, 96 s/h ill., [Indiana University Press](#) 2017

Om konspirationsteorier

- 25-40 % af den amerikanske befolkning tror på mindst én konspirationsteori.
- Vi ser mønstre og sammenhænge i naturen, hvor der ingen er. Engang var dette vigtigt for vores overlevelse. I dag er det med til at skabe konspirationsteorier.
- Vores hjerne har vanskeligt ved at acceptere, at der findes ting, som sker tilfældigt uden nogen hensigt eller bagvedliggende plan.
- Konspirationsteorier opstår, fordi mennesket har behov for at få styr på en verden, der opleves som skræmmende og ude af kontrol.
- Ethvert forsøg på at tilbagevise en konspirationsteori betragtes som et forsøg på at "desinformere offentligheden".

Fra "UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says"

"Selv om det ligger uden for denne bogs formål at give en systematisk analyse af religioner baseret på rumskibshypotesen ... har vi alligevel samlet en liste på ... 25 religiøse sekter, der bygger på en ufo-tro ... Vi kan udlede, at Den Kolde Krig og den tilknyttede opbygning af atomare arsenaler var en væsentlig årsag til dannelsen af de ufo-baserede, religiøse bevægelser, der opstod i 1950'erne ... "

Kan man lide SUFOI's udgivelser og tilslutte sig foreningens tilgang til ufomyten, vil man også nyde at læse *UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says*. Bogen er grundig, velskrevet og skaber overblik, bl.a. ved at hvert kapitel afsluttes med et fint resumé, så konklusioner og pointer står knivskarpt.

Uden at blive overfladiske får forfatterne behandlet et væld af emner, der normalt sættes i forbindelse med ufomyten – også et par stykker, som vi i SUFOI ikke har brugt mange kræfter på, måske nok fordi vi synes, at de er for langt ude og mest opleves som et amerikansk fænomen i den hysteriske ende af skalaen. Det drejer sig om konspirationsteorier knyttet til kondensstriber på himlen (kondensstriber – contrails – skulle efter sigende være skabt af CIA o.a. og indeholde kemikalier – deraf navnet chemtrails – der kan sprede sygdomme m.m.) samt fund af deformerede kranier, der af nogle – blandt andre exopolitik-frontfiguren Steven M. Greer – tolkes som kranier af rumvæsner, der har besøgt Jorden engang i fortiden.

Hvis du er fan af den astro-arkæologiske "teori" og hylder dens fortalere – heriblandt Erich von Däniken, Zecharia Sitchin og David H. Childress og samtidig vil bevare troen på, at Jorden i en fjern fortid har fået besøg af rumguder, skal du ikke læse *UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says*. Har du derimod et åbent og nysgerrigt sind og gerne vil blive klogere på ufomyten og tilknyttede emner, kan jeg varmt anbefale dig at læse *UFOs, Chemtrails, and Aliens – What Science Says*.

"... når videnskabsfolk skriver om ikke-videnskabelige emner, inspirerer det ikke-videnskabsfolk til at skrive nonsense ... "

Hovedregler for ufo-efterforskning

Studiet af uidentificerede flyvende objekter har nu eksisteret i 70 år. Mængden af historier, teorier og spekulationer kan synes overvældende. I stedet for at levere fornuftige forklaringer er ufologien i vid udstrækning blevet reduceret til en fabrik, der leverer mystik som underholdning til medierne, herunder ikke mindst til internettet. Som en hjælp til at finde hoved og hale i alt dette har skeptikeren Philip J. Klass opstillet 10 hovedregler, som det vil være en god ide at holde sig for øje, når man beskæftiger sig med ufoer.

Af Henning Dethlefsen

Man skal ikke bevæge sig langt ind i ufologiens verden for at indse, at ikke meget er, hvad det giver sig ud for at være. Det starter allerede med betegnelsen ufologi, som jo umiddelbart kan give det indtryk, at vi her har at gøre med en respektabel videnskab på linje med biologi eller geologi.

Der har rigtignok været kendte videnskabsfolk med interesse for uføfænomenet, og der har været videnskabelige undersøgelser af emnet, især i 1940'erne og 1950'erne. Men ufologi som sådan er ikke accepteret som en videnskabelig gren og bliver af de fleste videnskabsfolk karakteriseret som en pseudovidenskab. Enhver kan kalde sig ufolog, ufoefterforsker eller ufoekspert, uden at der bliver stillet krav til uddannelse eller metoder. Der er således frit slag for alskens plattenslagere.

Skeptikeren over dem alle

Heldigvis findes der også skeptikere, ofte kaldet debunkere, som bruger tid og energi på at undersøge og kritisere ufologien. Nogle ufologer ser disse skeptikere som et nødvendigt onde til at begrænse ufologiens allerværste udskejelser, mens andre betragter dem som snæversynede ignoranter eller sabotører ansat af regeringen for at holde den store sandhed om ufoerne skjult. En af de mest forhadte af disse sabotører var Philip J. Klass.

Klass var uddannet elektronikingeniør, men er først og fremmest kendt som journalist og ufoskeptiker. I 34 år var han redaktør for *Aviation Week and Space Technology*. Han var med til at grundlægge den kendte skeptikerorganisation CSICOP (The Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal). Fra 1989 til 2003 udkom hans tidsskrift *SUN (Sceptics UFO Newsletter)*. Her skrev Klass mange både underholdende og meget grundige artikler.

Klass var arbejdsnarkoman og kendt for at være både uhyre vidende og ihærdig i sine undersøgelser, egenskaber som selv ikke hans hårdeste kritikere kunne benægte. Han svarede også beredvilligt på breve, hvilket SUFOI's nuværende formand, Kim Møller Hansen, havde glæde af i 1980'erne. Han kunne dog også være lidt for ihærdig, idet han et par gange, når han ikke kunne finde en naturlig forklaring, gik over til at angribe sine modstanderes personlighed. Han var også lidt af en enspænder, som først blev gift i den sene alder af 60. Klass er især kendt for at have fremsat den teori, at mange ufoer i virkeligheden er en slags kuglelym – en teori, der vil have svært ved at finde tilhængere i dag.

Især i bøgerne *UFOs Explained* (1976) og *UFOs: The Public Deceived* (1983) fremlægger og diskuterer Klass 10 hovedregler eller principper for ufoefterforskning. Disse hovedregler har Klass opstillet på baggrund af mange års undersøgelser. Selv om det i fremtiden skulle blive bevist, at nogle ufoer er udtryk for, at rumvæsner besøger Jorden, ja så udgør disse hovedregler stadig et værdifuldt bidrag til bedømmelse af ufoberetninger. I det følgende gennemgås disse hovedregler opstillet af Klass.

Philip J. Klass (1919-2005) skal angiveligt i sit testamente have udtalt en forbandelse rettet mod alle ufolger, som tænker ilde om ham, nemlig at de aldrig nogensinde vil nærme sig en forklaring på ufoerne, samt at de på deres dødsleje vil huske netop denne forbandelse. Billedet er taget ved en CSICOP-konference i 1984. Fra venstre mod højre ses Leon Jaroff, Paul Kurtz, Philip Klass og Mark Plummer. (Foto: Creative Commons)

Hovedregel 1

Selv fuldstændigt ærlige og intelligente mennesker kan, når de pludselig bliver udsat for en kortvarig, overraskende begivenhed, være voldsomt upræcise, når de forsøger at beskrive denne begivenhed. Dette gælder især, når begivenheden indeholder et for dem ukendt objekt.

Dette er et velkendt fænomen, som man vil støde på igen og igen, når man undersøger sager, der er blevet opklaret. Lavtflyvende balloner beskrives fx som metalliske og som bevægende sig i stor højde og med stor fart.

En af de mest berømte sager er Zond IV-hændelsen fra den 3. marts 1968, hvor et sovjetisk rumfartøj brændte op i flere stykker over Nordamerika, men hvor flere vidner beskrev det som et gigantisk, metallisk rumfartøj udstyret med vinduer, der langsomt bevægede sig i trætopshøjde.

Helt den samme effekt har SUFOI dokumenteret i undersøgelsen af en hændelse over Nordjylland nytårsaften 1978. Her blev de brændende rakettrin fra en sovjetisk opsendelse beskrevet som et langsomtflyvende fartøj med en række vinduer.

Fra USA kendes sagen om lysene fra Phoenix fra 1997. Denne store og meget vigtige sag, hvor vidner beskrev gigantiske fartøjer, der ligeledes langsomt, komplet lydløst og i lav højde bevægede sig hen over nattehimlen, blev efter alt at dømme udløst af en højt flyvende formation af fly. Sagen demonstrerer, at selv hvis begivenheden udløses af et i og for sig velkendt objekt, som fx et fly, så kan vidnernes ophidselse være med til voldsomt at forvrænge oplevelsen.

At mange vidner fastholder deres oplevelse, selv længe efter at de er blevet præsenteret for en forklaring, berører ikke grundlæggende deres ærlighed (oplevelsen er jo den samme) og bør heller ikke overraske. Vi er alle påvirket af forestillinger formidlet af kultur og medier og har derfor en tilbøjelighed til at fylde eventuelle huller i vores oplevelse af vores omverden med disse forestillinger. Ser vi en række uidentificerede lys på himlen, vil nogle således naturligt komme til at tænke på en række lysende vinduer i et fartøj (tog eller fly) eller forbinde lysene til et enkelt, gigantisk fartøj.

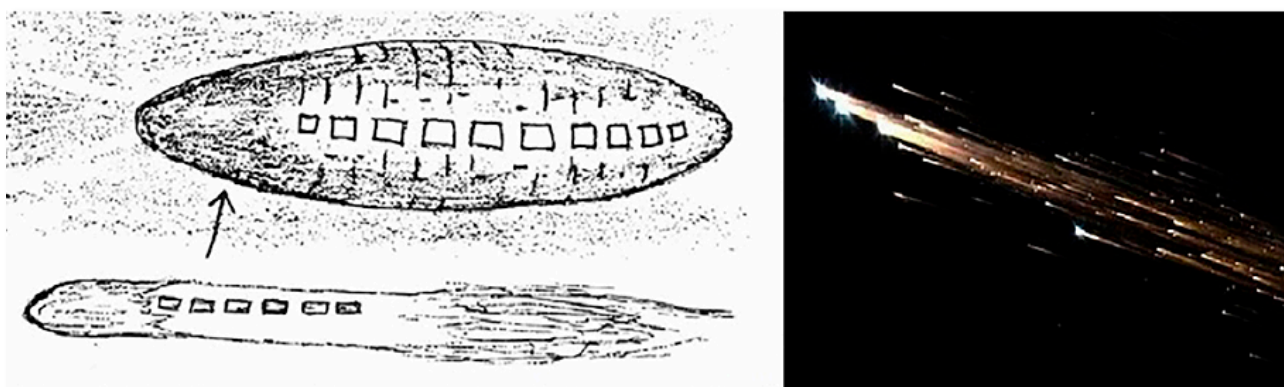
Hovedregel 2

På trods af det menneskelige sanses apparats naturlige begrænsninger, især ved opfattelsen af korte, pludselige og overraskende begivenheder, kan nogle af vidnernes beskrivelser alligevel være ret præcise.

Problemet for efterforskeren består i at skelne mellem de præcise og de voldsomt upræcise dele af beskrivelsen. I nogle sager kan det meget vel være umuligt at skelne, indtil ufoen er blevet identificeret, hvilket betyder, at nogle sager i realiteten vil være uløselige.

Sandheden i dette udsagn bliver især tydelig, når man fører statistik på hændelser med mange vidner. I sagen om Zond IV var således $\frac{1}{4}$ af beskrivelserne i overensstemmelse med et sovjetisk rumfartøj, der brændte op i atmosfæren, medens $\frac{1}{4}$ var helt ved siden af. Resten tillod ingen klar konklusion.

Man kan let forestille sig en lignende sag, hvor der dog kun er et enkelt vidne, hvis beskrivelse så tilfældigvis er helt ved siden af. Hvis ikke der tilføres yderligere informationer andetsteds fra, vil denne sag i realiteten være uløselig, og vi vil derfor stå med en "ægte" ufo, også selv om fænomenet måske i virkeligheden var et sovjetisk rumfartøj som i Zond IV-sagen.

*Sådan oplevede nogle af vidnerne Zond IV. Til højre som fænomenet i virkeligheden så ud.
(Foto: SUFOI Picture Library)*

Problemet med beskrivelser, som både er præcise og meget upræcise, bliver også demonstreret i sagen fra Phoenix. Lysenes antal, bevægelse og udseende bliver faktisk beskrevet enslydende og egentlig fint i overensstemmelse med lys fra fly i formation. Vidnernes opfattelse af lysene får dem dog samtidig til at beskrive lysene som et enkelt objekt, der bevæger sig ganske langsomt etc., hvilket jo slet ikke harmonerer med jetfly i stor højde. Sagen demonstrerer, hvor afgørende vigtigt det er at adskille tingene, når man skal vurdere informationer fra vidner: Hvad er direkte iagttagelser, og hvad bygger i realiteten på en vurdering?

I den berømte Rendlesham-sag er dette ekstremt tydeligt, når et lys i skoven, fordybninger i skovbunden og mærker på træerne bliver fortolket som spor efter en ufo, der landede. Her viste lyset sig at stamme fra et lokalt fyrtårn, mens en stedkendt skovløber senere identificerede fordybningerne som kaniners skræbehuller og mærkerne på træerne som afsat af skovhuggere for at markere træerne som klar til fældning.

I forlængelse af problemet med at skille præcise beskrivelser fra upræcise er det således også undersøgerens opgave at identificere og udskille ting, som i virkeligheden intet har at gøre med det efterforskede objekt.

Hovedregel 3

Hvis en person ser noget for ham usædvanligt eller ukendt objekt og tror, at det er et rumskib fra en anden planet, vil personen samtidig have en tilbøjelighed til at opleve, at objektet reagerer på personens tilstedeværelse, også selv om dette ikke er tilfældet.

Dette er et velkendt reaktionsmønster ved mange ufooplevelser. Ophidselsen, når mennesker iagttager noget, som de antager er et fremmed rumskib bemandet med rumvæsner, påvirker, hvordan de oplever objektet.

I Rendlesham-sagen, hvor en del af begivenhederne blev optaget på lydbånd, kan man tydeligt fornemme vidnernes voksende nervøsitet, efterhånden som de kommer længere ind i skoven i jagten på det mystiske lys – og dette selv om de er trænede soldater. At lyset bare trækker sig tilbage ind i skoven, tolker soldaterne som, at fartøjet reagerer på deres forsøg på at komme tættere på. Ikke overraskende, da der jo er tale om lyset fra et fyrtårn, lykkes det dem aldrig at komme tættere på.

Tim Ley, et af hovedvidnerne i Phoenix-sagen, fortalte senere, hvordan nervøsiteten voksede i løbet af hændelsen, men mente, at det skyldtes, at kroppen blev påvirket af et gigantisk kraftfelt, som udgik fra det mystiske objekt. Samtidig blot omkring syv kilometer mod øst betragtede Mitch Stanley det samme objekt gennem en kikkert og identificerede det som en formation af fly.

I andre sager er det planeten Venus, der i perioder kan ses som et stort, lysende objekt, som påvirker vidnerne. I 1966 i staten Georgia forfulgte politibetjenten Dale Spaur således Venus i sin politibil i den tro, at det var et fartøj, som i forsøget på at undslippe manøvrerede på himlen. I sin ophidselse havde han ikke bemærket, at bevægelserne i virkeligheden skyldtes hans egne manøvrer på vejen. Da han tog en forkert afkørsel, ventede fartøjet endda pænt på ham!

En undersøgelse af Ariel-sagen fra 1992, hvor ca. 60 skolebørn angiveligt ikke kun så en flyvende tallerken lande, men også så rumvæsner, viser, hvordan menneskers ophidselse og angst kan påvirke deres opfattelse af, hvad de ser – og ikke mindst deres senere erindring af samme oplevelse.

Børnene så noget lande. I dele af beskrivelserne senere mindede objektet rigtig meget om en helikopter. På grund af en slags massehysteri spredte oplevelsen sig blandt børnene som en observation af en flyvende tallerken og rumvæsner. Dette understøttes ikke mindst af de meget store forskelle i børnenes beskrivelser af hændelsen.

Hovedregel 4

Nyhedsmedier, som er meget hurtige med at offentliggøre sensationelle ufomeldinger, er efterfølgende meget dårlige til at bruge tid og spalteplass, når der begynder at dukke mere kedelige forklaringer op.

Dette så man tydeligt i sagen om Phoenix-lysene, hvor de mere sensationelle beskrivelser fandt vej til avisoverskrifterne og senere de såkaldte ufodokumentarfilm, mens de mere almindelige forklaringer og observationer, som fx den givet af Mitch Stanley, blev helt ignoreret eller kun nævnt i forbifarten.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at der foregår en udvælgelsesproces, når ufosager havner i medierne. De journalister, som behandler ufosagerne, er ikke videnskabelige eller militære eksperter, der har til opgave at foretage objektive undersøgelser. Deres opgave består hovedsageligt i at fortælle og herefter sælge en god historie. Historien om mystiske fartøjer, der styres af rumvæsner, vil derfor som oftest udkonkurrere en historie om noget så almindeligt som fly. Medierne fungerer her (ikke sjældent hjulpet på vej af ufologerne) som et filter, der frasorterer den ¾ af vidnerne, som giver den rigtige, men kedelige forklaring, og samtidig fokuserer på den ¼, hvis beskrivelser er helt ved siden af.

Medierne spiller en stor rolle for udbredelsen af ufomyten. (Foto: SUFOI Picture Library)

Hovedregel 5

Intet menneske er i stand til korrekt at bedømme størrelse og afstand på et objekt på himlen, medmindre det er meget tæt på eller befinder sig i nærheden af et andet objekt, som man kender størrelse på og afstand til i forvejen. Dette gælder ikke mindst mennesker, der kan beskrives som trænede iagttagere, fx militærfolk, politifolk og piloter.

Dette er en grundlæggende erkendelse, som allerede blev udtalt af en af ufologiens mest kendte fortalere, astronomen J. Allen Hynek. Han skrev: "... man må derfor konkludere, at de fleste udtalelser angående hastighed, afstand og højde er fuldstændigt utroværdige, og man bør derfor se bort fra dem. Og dette gælder især observationer gjort om natten" (Steiger: *Project Bluebook* 1976, s. 228).

Ufologen John Keel skrev: "Vurdering af højde er langt sværere at foretage, selv for erfarne piloter. Og om natten er det nærmest umuligt at bedømme et objekts højde (sædvanligvis bare et lys) af ukendt størrelse. Derfor er vurderinger af ufoers hastigheder normalt upræcise, og vurderingen af højde tvivlsomme, medmindre objektet befinder sig i nærheden af noget med en kendt højde, som fx et bjerg eller en almindelig flyvemaskine" (Spencer and Evans: *Phenomenon: Forty Years of Flying Saucers* 1988, s. 187-88).

Faktisk kunne noget tyde på, at trænede iagttagere såsom piloter og militærfolk i visse situationer er dårligere stillet, når et objekt skal identificeres. Piloters træning er fokuseret på at opretholde sikkerheden for deres fly og eventuelle passagerer: Den 14. januar 2012 foretog en pilot fra Air Canada på vej over Atlanten således en hasarderet undvigemanøvre, fordi han pludselig så sig på kollisionskurs med et andet fly. Dette fly viste sig dog senere (endnu engang) at være planeten Venus.

Soldaterne i Rendlesham-sagen var først og fremmest trænet til at sørge for sikkerheden for flyene og mandskabet på deres luftbase. Da de først så lysene i skoven, tænkte de derfor primært på et nedstyrtet fly

og senere på noget fjendtligt spionudstyr, og denne ide om "et fartøj i skoven" satte i høj grad sit præg på deres videre tilgang og opfattelse af situationen.

Hovedregel 6

Når medierne først har fået offentligheden til at tro på, at der er ufoer i nærheden, er der mange både naturlige og menneskeskabte objekter, der – specielt om natten – i den håbefulde observatørs opfattelse forvandler sig til noget usædvanligt. Rapporterne fra disse nye vidner øger yderligere ophidselsen i offentligheden, hvilket får stadig flere til at kigge efter ufoerne osv. Denne selvforstærkende effekt vil fortsætte, indtil medierne eventuelt mister interessen, hvorefter ufobølgen hurtigt vil dø ud.

Den selvforstærkende bølgeeffekt er efterhånden velkendt og bredt accepteret inden for ufologien, og der er foretaget seriøse studier af den. Bølgeeffekten opstår, når folks generelle uvidenhed om, hvad man kan forvente at se på himlen, kombineres med mediernes pludselige fokusering på hændelser på himlen. Med et forhøjet antal mennesker uden kendskab til fænomener på himlen med øjnene rettet opad ville det være overraskende, hvis antallet af ufoobservationer ikke steg. Når disse observationer havner i medierne, øges opmærksomheden yderligere osv.

De første kendte ufobølger bestod faktisk ikke i beretninger om rumfartøjer, men om luftskibe, som jo var datidens fantastiske, nye luftfartøjer. Der tales således fx om den store amerikanske luftskibsbølge 1897-98. I Danmark og Norge var der en mini-luftskibsbølge i 1910.

I sagen om Phoenix-lysene er det værd at bemærke, at der på observationsaftenen var en speciel opmærksomhed rettet mod himlen på grund af kometen Hale-Bopp. Gennem medierne havde folk hørt om dette spektakulære syn, og der var derfor ekstra mange, som rettede blikket mod himlen. Dette har utvivlsomt haft betydning for hændelsen.

Senere samme aften blev brugen af flares filmet over et af flyvevåbnets træningsområder i nærheden af Phoenix. En flare er en lyskugle, der skydes ud fra en flyvemaskine som værn mod varmesøgende missiler eller for at oplyse landjorden. I lang tid var disse billeder med til at styrke sagen og gav den en fremtrædende plads i medierne, om end der som sagt kun var tale om flares.

Det er givet, at al denne opmærksomhed har fået flere til at tænke tilbage for at se, om ikke også de på denne nat havde set noget usædvanligt og kunne være "med på bølgen".

I Rendlesham-sagen havde der ikke forudgående været ufomeldinger eller noget, der kunne øge opmærksomheden fra mediernes side. Til gengæld havde der her forinden været en meteor, en såkaldt ildkugle, på himlen, som var blevet bemærket af folk på basen. Faktisk meldte vagterne på den amerikanske luftbase, at denne ildkugle var faldet ned (eller landet) i den nærliggende skov. Også her var der således øget opmærksomhed på himlen i en periode, hvor basen lå relativt stille pga. julen, og jorden var nu gødet for yderligere ufooplevelser.

Hovedregel 7

I forsøget på at bedømme, om en uforrapport er snyd, bør en efterforsker altid koncentrere sig om eventuelle konkrete beviser (eller manglen på samme, når der burde være konkrete beviser), og ikke forlade sig på andres positive bedømmelse af de personer, som er involveret i sagen.

Dette er noget, man ligeledes støder på igen og igen i ufosager. I stedet for at koncentrere sig om det faktiske bevis, fremhæves troværdigheden af de mennesker, som fremlægger beviset. Som vi har set, fremhæves værdien af at være en trænet iagttager fx i Rendlesham-sagen. Eller man gør det modsatte: Fremhæver værdien af at være fuldstændig ikke-forudindtaget som med børnene i Ariel-sagen. I Ariel-

sagen understreges samtidig igen og igen værdien af psykiateren John Macks interviews af børnene, fordi han var uddannet og professionel psykolog. Begge dele viste sig hurtigt at være temmelig irrelevant sammenholdt med sagens konkrete beviser. Dette betyder ikke, at bedømmelsen af de involverede er irrelevant, men at bedømmelsen af de konkrete beviser altid må prioriteres højere. Tit viser den entydigt positive bedømmelse af de involveredes gode egenskaber ikke at være helt så entydig.

Hovedregel 8

Selv hvis erfarne ufoefterforskere – på grund af manglende informationer og på trods af en ihærdig indsats – ikke ser sig i stand til fuldstændigt at forklare og identificere en uforrapport, er dette ikke noget bevis for, at Jorden får besøg af rumskibe.

Dette kan siges at være baseret på den meget grundlæggende og siden oldtiden kendte fejlslutning kaldet "begrundelse baseret på uvidenhed" (på engelsk: argument from ignorance). Med astronomen Neil Tysons (kendt fra tv-serien *Cosmos*) ord: "De siger: 'Jeg ved ikke, hvad det er. Så det må være rumvæsner fra en anden planet, som besøger jorden'. Altså: Hvis de hævder, de ikke ved, hvad det er, burde samtalen ende lige netop der! Man kan ikke bare fortsætte med: 'Så må det være rumvæsner fra en anden planet!'."

Man kan meget kort karakterisere "Vi ved ikke, hvad det er. Altså må det være ..." som al mystiks dårlige undskyldning og den videnskabelige tilgangs diametrale modsætning.

I videnskaben bygger man viden på viden. Derfor hedder det viden-skab. Inden for mystikken bygger man derimod viden – eller snarere spekulation – på uvidenhed. Dette er netop grunden til, at hverken det gamle Egypten eller det gamle Babylon er blevet udpeget til den moderne videnskabs vugge, men derimod det gamle Grækenland, hvor rationalitet og empiri blev udviklet som en modvægt til netop mystikkens vildveje, jf. filosoffer som Aristoteles. Denne kamp udkæmpes endnu den dag i dag. Kampen er især tydelig inden for ufologiens verden og kan ses udtrykt i ufodiskussionerne på internettet. Jo, også på dette område var de gamle grækere forud for deres tid.

Hovedregel 9

Hver gang nogen får øje på et lys på nattehimlen, og dette bliver meldt som et uidentificeret objekt til en radaroperatør, og denne bliver bedt om at kigge efter et uidentificeret signal, så vil der næsten altid blive fundet et uidentificeret signal. Og modsat: Hver gang, der iagttages et uidentificeret signal på en radar, og der udsendes en observatør, så vil der næsten hver eneste gang blive fundet et uidentificeret objekt på himlen.

Dette er en regel, som ikke er helt så aktuel i dag, som da den blev præsenteret af Klass. Datidens såkaldte primære radarer er nemlig i vidt omfang blevet udskiftet med sekundære radarer. Forskellen består i, at de primære radarer udsender et signal, som, når det vender tilbage, skal tolkes af operatøren.

Rigtig mange forhold kan resultere i, hvad man kunne kalde falske signaler (i fagsproget kaldet angels), som det kræver stor erfaring og dygtighed at tolke. Ikke mindst atmosfæriske forhold spiller her en rolle. En radaroperatør, som på disse radarer sættes til at lede efter et mystisk signal, vil derfor meget tit kunne finde noget. De sekundære radarer reagerer på såkaldte transpondere indbygget i de enkelte fly, hvorfor en tolkning ikke er så afgørende.

Et godt eksempel på dette er den belgiske ufobølge fra 1989-1990. Under en af de mere dramatiske hændelser blev to F 16-jagere af iagttagere på jorden dirigeret hen, hvor der var blevet set underlige lys. Radarobservatører på jorden modtog ligeledes sporadiske signaler fra området, og det samme skete for radarudstyret på de to jagerfly, da de ankom til området. Signalerne kom og forsvandt, bevægede sig op og ned med høj hastighed og bevægede sig endog i et tilfælde under jorden! Piloterne selv så aldrig noget.

Belgiske ufologer har talt om ni tilfælde, hvor jagernes radarer låste sig fast på noget. Men militæret satte senere dette ned til tre, hvor radarerne havde låst sig fast på hinandens signaler. Resten havde været et udslag af netop falske signaler forårsaget af temperaturforskelle i atmosfæren.

Hvad angår observatøren i marken: Hvis man bevidst og måske vedholdende leder efter noget ukendt, vil man meget tit finde noget, om ikke andet så fordi de færreste mennesker har så meget viden eller har så gode sanser, at de vil være i stand til uden tvivl at identificere samtlige objekter/fænomener på himlen.

Hovedregel 10

Mange ufosager synes at være mystiske og uforklarlige, simpelthen fordi efterforskerne ikke har været tilstrækkeligt ihærdige i deres efterforskning.

Hvor afgørende en ihærdig indsats – hvor der tages højde for alle muligheder, og hvor der så hurtigt som muligt foretages konkrete undersøgelser – i virkeligheden er, viser en af SUFOI's mest bemærkelsesværdige sager, nemlig sagen om ufostyrtet på Amager fra 1983. Sagen blev i vid udstrækning opklaret takket være rapportoptager Arne S. Petersens indsats.

Den 23. marts 1983 om aftenen var 23-årige Jens sammen med sin kæreste Maria på besøg hos vennen Erik i Hvidovre ved København. De opholdt sig i Eriks lejlighed på 16. etage, hvor de havde et klart udsyn mod sydøst. Pludselig ser både Jens og Maria et hvidt, lodret faldende lysspor, som på brøkdele af et sekund tilsyneladende rammer et sted på øen Amager og efterlader et rødt punkt.

Efter at have studeret det mystiske, røde punkt gennem en kikkert, beslutter de tre at tage det i nærmere øjesyn. De kører i første omgang ud til Schradersvej i Hvidovre, hvor de fra en høj kan se lidt flere detaljer.

Objektet bedømte de til at være omkring fem meter i diameter. Det var ujævnt og lyste hvidt i toppen og mere rødt i bunden – og det måske mest interessante: Der var tydeligvis menneskelig aktivitet omkring objektet. To personer tilsyneladende iført militæruniformer og kamphuer var i forgrunden ved at opføre en afskærmning, medens silhuetterne af flere personer kunne ses i baggrunden. Der var også to køretøjer: en stor militærlastbil og noget, der lignede en stationcar.

De tre vidner forsøgte at komme endnu tættere på og kørte derfor videre til Rosenhaven i Københavns Sydvestkvarter. Herfra bedømte de objektet til at befinde sig på Amager Fælled lidt syd for indsejlingen til havnen. Herfra fortsatte køreturen til selve området på Amager, hvor de dog blev standset af lukkede porte og besluttede at køre hjem til lejligheden, hvor de ankom kl. 20.30. Herfra kunne de stadig iagttage det røde lys i ca. 5 minutter, før det gik ud.

Jens kontaktede allerførst Tårnby Politi om hændelsen, men da de mest af alt virkede ligeglade, kontaktede han SUFOI, hvor man straks gik i gang med at kontakte myndighederne. Allerførst blev Kastellet i København kontaktet, hvor pressechefen dog forsikrede, at militæret ikke havde noget med sagen at gøre. I stedet blev SUFOI henvist til Tårnby Brandvæsen, som angiveligt havde afholdt en brandøvelse på Fælleden samme aften. Hos Tårnby Brandvæsen kendte man imidlertid ikke noget til nogen brandøvelse, og SUFOI blev i stedet sendt videre til Københavns Brandvæsen, som havde den nordlige del som sit ansvarsområde. Man kontaktede også Tårnby politi, som hævdede, at de efter Jens' henvendelse havde kontaktet Tårnby Brandvæsen, som så allerede dagen efter hændelsen havde sendt en brandinspektør ud for at inspicere området. Dette havde Tårnby Brandvæsen glemt at nævne under SUFOI's første henvendelse. Brandinspektøren hævdede senere, at han ikke havde fundet noget i området.

Hele historien mindede nu mere og mere om en klassisk ufokonspirationshistorie a la den berømte Roswell-hændelse fra USA: et nedstyrtet rumskib, militær indblanding og et forsøg på mørklægning fra

myndighedernes side. Nu bare ikke i USA, men i lille Danmark. Heldigvis lod Arne Petersen sig ikke nøjes med sådanne spekulationer, men fortsatte sin efterforskning på jorden. Han kørte ud til området på cykel for at undersøge det sted, hvor objektet angiveligt var faldet ned. Her kunne han se, at en stor del af området lå skjult bag et to meter højt dige, som gjorde, at man faktisk ikke ville have kunnet se noget, medmindre man stod på selve Amager, og at der i øvrigt ikke noget sted var tegn på nedfald eller brand. Var dette virkelig nedfaldsstedet?

Det lykkedes nu Arne Petersen at interviewe Erik, som modsat Jens ikke mente, der havde været tale om en militær lastbil. Erik kunne give en lidt mere nøjagtig beskrivelse af trioens position på højen ved Schradersvej den famøse aften. Arne Petersen tog ud til højen og kiggede i den angivne retning, og det, han nu kiggede på, var ikke Amager, men derimod halvøen, som afslutter Kgs. Enghave på Sjællandssiden. Dette ville dog have været meget svært at se i halvmørket på tiden for observationen.

Arne Petersen begav sig over til halvøen, hvor han fandt et tydeligt afbrændingssted. En henvendelse til havnemyndighederne afslørede, at stedet jævnligt blev brugt af private til ulovlig afbrænding.

Sagen om ufostyrret på Amager demonstrerer endnu engang, at mystik tit opstår, når to eller flere i virkeligheden uafhængige begivenheder knyttes sammen. Det indledende lysspør havde i virkeligheden været en meteor på himlen. Lysspøret blev fejlagtigt knyttet sammen med affaldsafbrændingen på jorden. Men hvad der er mindst lige så vigtigt er, at sagen demonstrerer betydningen af en grundig og ihærdig efterforskning, her i skikkelse af SUFOI's efterforsker Arne Petersen.

Pilen helt til venstre viser den retning, som Erik, Jens og Maria kiggede i fra Hvidovre. De tre troede, at det lysende objekt lå på Amager Fælled. I virkeligheden kom lyset fra det sted, som er markeret med en stjerne.

(Tegning: Henrik Klinge Pedersen/SUFOI Picture Library)

Modgift mod ufo-kuller

Internettet og ikke mindst YouTube flyder i disse tider over med vilde ufohistorier fortalt af skøre kuller og plattenslagere iblandet mere almindelige menneskers ærlige oplevelser. Hvis man synes, at emnet er interessant, kan det være svært at holde hovedet

koldt. Grænsen mellem fakta og fiktion er på dette område nemlig nærmest ikke-eksisterende. Derfor er det vigtigt, at enhver med denne interesse lærer at gennemskue ufologiens mange faldgruber. Her har Philip J. Klass med sine 10 grundregler for ufoefterforskning leveret et uvurderligt bidrag. Heldigvis har Klass fået sine efterfølgere. Han måtte desværre stoppe med *SUN* i 2003 pga. svigtende helbred. I 2009 fik han en værdig efterfølger i form af Tim Printy, som udgiver e-magasinet *SUNlite*, der udkommer seks gange om året og skeptisk behandler alle vigtige hændelser inden for ufologiens verden. Også her er artiklerne både meget grundige og underholdende, og de udgør en guldgrube for alle med interesse for emnet.

Som allerede antydte udgør Klass' 10 hovedregler for ufoefterforskning ikke et bevis imod eksistensen af rumvæsner eller besøg udefra. Der er simpelthen tale om et udtræk af mange års erfaringer med emnet, som man kan se bekræftet igen og igen, og som tydeligt viser, at ufologien, som den fremtræder i dag, i vid udstrækning bygger på myter og ikke mindst uvidenhed. SUFOI har en ambition om at være en rationel modvægt til udbredelsen af denne ufomyte ved at levere velunderbygget viden til offentligheden.

Derfor er sølvpapirhatte udbredte i visse kredse

Af Karsten Bomholt

Space Oddities er ifølge forlaget udgivet i anledningen af 60-året for opsendelsen af Sputnik 1 og 70-året for Kenneth Arnolds UFO-observation. Den er på 320 tætskrevne sider, hvoraf de 280 udgør selve teksten, medens resten er noter og litteraturhenvisninger. Bogen er uden illustrationer. Kun forsiden prydes af et billede af Mælkevejen i området mellem Svanen, Ørnen og Skytten, hvilket sammen med titlen straks leder tanken hen på en (populær)videnskabelig gennemgang af astronomiens historie.

Dette indtryk bliver forstærket af bagsidetekstens overskrift, som citerer de to første linjer af en populær engelsk godnatsang skrevet af Jane Taylor i begyndelsen af 1800-tallet: Twinkle, twinkle, little star, How I wonder what you are! Herefter følger en tilsyneladende besynderlig tilføjelse, som dog snart viser sig at afspejle bogens reelle indhold: Are You a giant Nazi Iceberg?

Bogen handler nemlig ikke om astronomi, rumfart, ufoer eller aliens, selv om alle fire emner uundgåeligt dukker op med jævne mellemrum. Tycho Brahe, Newton, Kepler samt mange andre kendte videnskabsmænd som fx de banebrydende raketforskere Konstantin Tsiolkovsky, Robert Goddard og Wernher von Braun bliver alle nævnt en passant, ligesom også kendte kontaktpersoner, fx George Adamski, får spaltepads.

Space Oddities handler derimod om alle de skøre, absurde og uvidenskabelige forestillinger, folk har forsøgt at gøre sig bemærket for gennem tiderne. Udtrykkene skøre, absurde og uvidenskabelige kan bruges her uden blusel, idet det er forfatterens egne ord. S. D. Tucker lægger på intet tidspunkt skjul på sin egen mening om alt det nonsens, han udpensler i bogens mange kapitler, hvilket sker på en humoristisk måde. Fx skriver han, at præsidenten for International Flat Earth Research Society, Charles K. Johnson, efter sin død i 2001 forhåbentlig blev begravet mindre end 6 fod under jorden – i modsat fald ville han jo falde ud på den anden side.

Selv om man som mangeårig læser af UFO-Nyt er blevet præsenteret for et væld af konspirationsteorier, er der mange, som sikkert er nye for læseren. Månelandingerne, Marsansigtet, Roswell ... er naturligvis velkendte, men hvad med den østrigske astronom Hanns Hörbiger, som i 1913 påstod, at der ikke eksisterer stjerner. Mælkevejen er ifølge Hörbiger i stedet en stor ring af planetstore isklumper, som omgiver Solsystemet. Det, vi opfatter som stjerner, er i virkeligheden Solens lys, som bliver reflekteret fra disse utallige isbjerge.

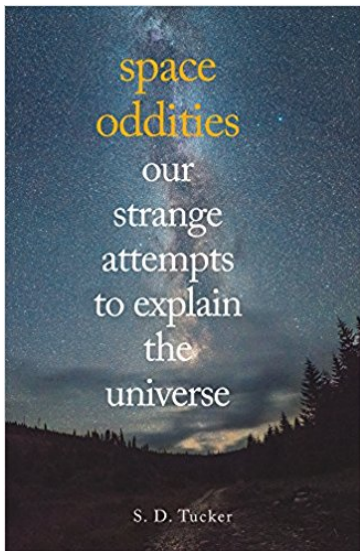
Eller hvad med franskmænden Charles Fourier (1772-1837) som anerkendte Newton, blot med den forskel, at det ikke er tyngdekraften, som holder planeterne i kredsløb om Solen. Fourier mente i stedet, at planeterne, månerne og stjernerne er levende væsener, som holdes på plads af en indbyrdes seksuel tiltrækningskraft.

Et tredje eksempel er Gerald Heard (1887-1971), som i 1950 benyttede den megen omtale af de mystiske flyvende tallerkener til at postulere, at de viste sig i stort tal på netop denne tid, fordi de kom fra Mars, hvor de intelligente beboere gennem mange århundreder havde holdt øje med Jorden. Atombomberne i 1945 udgjorde en alvorlig trussel mod marsboernes levevilkår, idet støv fra eksplosionerne havde fundet vej til Mars, hvor det blokerede for Solens lys og dermed forhindrede plantevækst. Marsboerne var nemlig en slags super-bier, der ligesom deres jordiske fætre levede af nektar. Denne trussel skulle derfor elimineres.

Der omtales mange andre eksempler. S. D. Tucker har gjort et stort stykke arbejde for at finde så mange som muligt, og som nævnt i indledningen udgør noter og litteraturhenvisninger en væsentlig del af bogens 320 sider. Helt præcist er der 938 noter og 117 litteraturhenvisninger! For en dansk læser er det en uoverkommelig og umulig opgave at finde frem til disse. Man må derfor stole på, at forfatteren selv har læst de 117 bøger fra ende til anden og er loyal mod sine kilder.

Et sted går det dog galt. S. D. Tucker skriver, at Kepler fik inspirationen til sin roman *Somnium* ("Drømmen", som handler om en månerejse), medens han arbejdede som assistent for Tycho Brahe på Ven i Øresund. Meget betegnende er der ingen kildehenvisning til denne påstand. Kepler var aldrig i Danmark. Han og Tycho mødtes for første gang i Prag i februar 1600, tre år efter Tycho havde forladt Danmark. Hvorvidt forfatteren tager sig sine friheder i andre forhold, skal være usagt.

Uanset denne lille lapsus – og måske andre – er *Space Oddities* anbefalelsesværdig. Hvis man vil vide noget om astronomi og rumfart, får man måske mere ud af at høre astronauten Chris Hadfields fortolkning af David Bowies originale [Space Oddity](#). Hvis man derimod vil vide, hvorfor sølvpapierhatte er så udbredte i visse kredse, er bogen et must.

S.D. Tucker: *Space Oddities – Our Strange Attempts to Explain the Universe*, 320 sider, [Amberley Publishing Limited](#) 2017

Ufooplevelse ved Gudhjem

Lørdag den 25. marts kl. ca. 16.15 var tre trollingfiskere på havet nogle sømil nord for Bornholm mellem Gudhjem og Christiansø. Bill Hansen fra Sandkås og to andre trollingfiskere på Bills båd observerede, hvad der beskrives som en ufo.

Af Ole Henningsen

En trollingtur udviklede sig dramatisk for Bill R. Hansen og hans to besætningsmedlemmer. I farvandet mellem Gudhjem og Christiansø opdager det ene besætningsmedlem et objekt, der følger efter båden bagved.

”Det nærmer sig langsomt, og så er det som om, det stopper op og observerer os i en 15-20 sekunder, før at det forsvinder tilbage, hvor det kom fra,” siger trollingfisker Bill R. Hansen til TV2/Bornholm.

Han, og de to andre besætningsmedlemmer, vurderede objektet til at være 100 meter fra båden i en højde af 100 meter. Objektets størrelse er af sagens natur svært at vurdere, men alle tre besætningsmedlemmer er enige om, at det havde en betydelig størrelse.

”Jeg tror, at det var mellem 15 og 25 meter i diameter, men det er selvfølgelig svært at vurdere på havet,” siger Bill R. Hansen.

(Foto: [TV2/Bornholm](#))

Ingen af de tre besætningsmedlemmer havde set et lignende objekt før. Hverken måden det så ud på eller bevægede sig. De tog hurtigt kontakt til radioen i Lyngby, hvorefter de blev stillet om til Segen. Herefter blev de stillet igennem til Værnsfælles Forsvarskommando i Karup. Alle instanser tog henvendelsen seriøst, og var behjælpelige hvor de kunne. Der var dog ingen, som var i stand til at se objektet på deres udstyr.

”Vi ved, hvad vi så. Og hvis jeg havde set det alene, så havde jeg nok holdt det for mig selv. Men nu er vi tre mennesker, som alle har set det samme, og som er enige om, hvad det var, vi så,” siger Bill R. Hansen.

Bill Hansen [fortalte i TV2/Bornholm søndag aften den 26. marts](#) om den ”store guldsmedeformede ufo”, som nærmede sig trollingbåden bagfra, stod helt tydeligt i sollyset og forsvandt med op mod 200 kilometer i timen efter at have hængt i luften cirka 100 meter over Østersøen godt et minuts tid.

”Det lyder næsten... – Utroligt,” siger Bill Hansen desuden bl.a. til Bornholms Tidende. Han anslår, at objektet var cirka 100 meter fra båden, da det var tættest på – men han understreger også, at afstandsbedømmelse er en svær øvelse til vands.

Efter Bill Hansens historie, som har kørt i de bornholmske medier søndag og mandag, er endnu en bornholmer stået frem og fortalt, at han har set en ufo i samme weekend.

Det var en observatør, der søndag den 26. marts kl. ca. 13.35 så noget lignende i nærheden af havnen i Allinge. Så altså ikke en direkte sammenhæng med observationen den 25. marts.

Bornholms Tidende nævner desuden, at et overvågningskamera har fanget et objekt på himlen – ligeledes på Nordbornholm. Det skal dog tilføjes, at efter SUFOI's Fotoafdelings opfattelse viser dette foto et insekt eller en fugl flyvende forbi tæt og på kameraet. Og optagelsen stammer endvidere fra 2016, så dette foto har egentlig intet med sagen at gøre.

Observatøren Bill Hansen (th.) og SUFOI's Ole Henningsen. (Foto: [TV2/Bornholm](#))

TV2/Bornholm har i programmet "["Mellem os" den 10. april 2017](#)" bragt en længere samtale med observatøren Bill R. Hansen og SUFOI's Ole Henningsen om selve observationen og efterlysning af andre, som i området har gjort observationer, der evt. kan medvirke til opklaring af den usædvanlige sag.

Bornholms Hjemmeværn har til SUFOI oplyst, at man ingen øvelsesaktiviteter har haft det pågældende tidspunkt, og Værnfælles Forsvarskommando har efterfølgende også meddelt, at man ikke i forhold til Flyvevåbnet og flyvende aktiviteter har afviklet øvelsesaktiviteter i det pågældende område.

Forsvarskommandoen nævner også, at det eneste radarspor, der er registreret, er et civilt fly. Et rutefly, som SUFOI også via FlightRadar24.com har været opmærksom på, men som pga. højde m.v. ikke anses for at have med observationen at gøre.

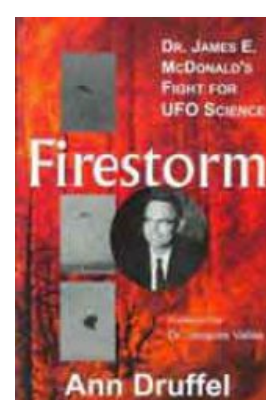
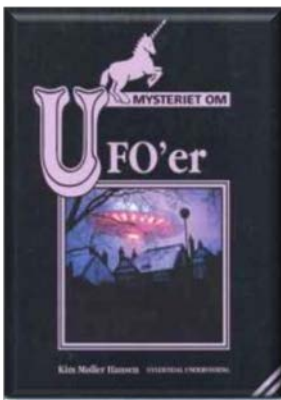
Læserne er meget velkomne til at melde sig med deres iagttagelser og komme med seriøse kommentarer eller forslag til forklaringer på denne lidt ekstraordinære sag via www.ufo.dk.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2018

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener.

Du kan med et økonomisk bidrag gøre det muligt for os at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser. Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år. Et støttebeløb på minimum **kr. 250** kan indbetales på girokonto 9 11 77 25 eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret på din **gratis bog**. Du kan også bruge donorknappen på forsiden af ufo.dk.

Vælg én af disse 4 titler:

Kim Møller Hansen: *Mysteriet om UFO'er* (fagbog til børn fra 12 år), 48 sider. **Bestillingsnummer B-033**

Kim Møller Hansen: *Project Saucer – Da ufomyten blev skabt*, 108 sider. **Bestillingsnummer B-086**

Per Andersen og Toke Haunstrup: *Dobbeltmåner*, 60 sider. **Bestillingsnummer B-003**

Ann Druffel: *Firestorm – Dr. James E. McDonald's Fight For UFO Science* (engelsksproget), 609 sider.

Bestillingsnummer B-054

SUFOI's Formål

Skandinavisk UFO Information er en forening, som til offentligheden formidler velunderbygget viden om ufomyten samt viden om fænomener, der kan skabe ufooplevelser. Ved ufomyten forstår SUFOI de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet "ufo" opfattes af SUFOI som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.

SUFOI's Vision

Det er Skandinavisk UFO Informations vision at:

- informere om fænomener, der kan skabe ufooplevelser,
- give offentligheden velunderbygget viden om de mange aspekter af ufomyten og
- bruge de indhøstede erfaringer og viden til at give et afbalanceret syn på myteskabende fænomener.